

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 375
van **SOFIE JOOSEN**
datum: 22 januari 2021

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Doden van dieren op traditionele wijze - Europees gedoogbeleid

De Europese Commissie stelde in haar antwoord van 14 december 2020 (II. P-006202/2020(ASW)) dat het organiseren van stierengevechten waarbij de betrokken dieren werden verwond en gedood in EU-lidstaten niet wordt gevat door haar eigen regelgeving inzake het doden van dieren. Ik citeer: "It is also important to recall that the Commission has no competence to take initiatives in relation to the matter of bullfighting in the Member States concerned, as bullfighting is out of the scope of the Union legislation on the protection of animals at the time of slaughter or killing."

Hiermee wordt verwezen naar Verordening (EG) Nr. 1099/2009 van de Raad van 24 september 2009 inzake de bescherming van dieren bij het doden. Daarin worden een aantal zeer duidelijke regels vastgelegd die het beangstigen, pijnigen en verwonden van dieren streng reguleren, ook binnen het slachtproces ervan. Alleen voorziet deze richtlijn in een belangrijke uitzondering (overwegingen (15) en (16)):

(15) "In Protocol nr. 33 wordt de noodzaak onderstreept om bij het opstellen en uitvoeren van het communautaire beleid inzake onder andere de landbouw en de interne markt, de wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen en gebruiken van de lidstaten te respecteren met betrekking tot religieuze riten, culturele tradities en regionaal erfgoed. Het is derhalve wenselijk om culturele evenementen van het toepassingsgebied van deze verordening uit te sluiten indien de naleving van de vereisten voor het dierenwelzijn een negatief effect zou hebben op het wezenlijke karakter van het betreffende evenement.

(16) Daarnaast hebben culturele tradities betrekking op geërfde, ingeburgerde of gebruikelijke denk-, handelings- of gedrag patronen, hetgeen in feite vergelijkbaar is met het concept van gebruiken die zijn overgedragen door of zijn overgenomen van een voorganger. Die tradities leveren een bijdrage aan het in stand houden van oude, gevestigde sociale banden tussen generaties. Mits dergelijke activiteiten niet van invloed zijn op de markt voor producten van dierlijke oorsprong en zij niet ingegeven zijn door productiedoeleinden, is het wenselijk dat het doden van dieren in het kader van dergelijke evenementen niet onder het toepassingsgebied van deze verordening valt."

1. Gaan de overwegingen (15) en (16) van Verordening (EG) Nr. 1099/2009 uit van een actieve derogatie van de normering inzake dierenwelzijn, d.w.z. dat hier een actieve plicht is van lidstaten om deze tradities, religieuze of erfgoedpraktijken aan te melden bij de Commissie om te oordelen of de overwegingen hier van toepassing zijn? Zo ja, zijn er dan door Vlaanderen zulke tradities opgelijst waarbij het doden van dieren

onttrokken wordt aan Verordening (EG) Nr. 1099/2009? Of gaat het hier om een passieve derogatie, die de lidstaten toelaat naar eigen inzichten deze praktijken toe te laten tenzij hierover door een andere partij bezwaar wordt gemaakt bij de Commissie? Zo ja, heeft de minister zicht op eventuele praktijken, los van de door ons recent strenger gereguleerde religieuze slacht, nog zouden vallen onder betreffende artikels en door Vlaanderen niet worden verboden door eigen decreetgeving?

2. Hoe staat de Vlaamse Regering tegenover de huidige interpretatie en toepassing van de overwegingen (15) en (16) van Verordening (EG) Nr. 1099/2009? Is de minister van mening dat deze voldoende duidelijk is om nodeloos dierenleed te voorkomen en nog conformeert aan de geëvolueerde maatschappelijke houding ten aanzien van dierenwelzijn? Zo niet, is een initiatief mogelijk?

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 375 van 22 januari 2021

van **SOFIE JOOSEN**

1. De overwegingen an sich hebben geen normatieve waarde. De punten waarnaar u verwijst, werden vertaald in artikel 1, punt 3 van de verordening zelf dat onder meer het doden van dieren in het kader van culturele evenementen uitsluit van het toepassingsgebied van de verordening. In Vlaanderen lijkt enkel het drinken van levende visjes in Geraardsbergen naar aanleiding van het Krakelingenfeest onder deze uitzondering te vallen.
2. Europese regelgeving is altijd een compromis tussen de standpunten, de visie en het beleid van de verschillende lidstaten. Het is dan ook quasi uitgesloten dat dergelijke regelgeving tot 100% tevredenheid leidt. Dit is ook het geval bij verordening 1099/2009, waarbij wat mij betreft de uitsluiting van bijvoorbeeld stierengevechten uit het toepassingsgebied gerust mag opgeheven worden. Dit neemt niet weg dat de verordening van onschatbaar belang is om het welzijn van slachtdieren te beschermen, niet alleen in Vlaanderen, maar in de hele Europese Unie. Een initiatief in het Europees Parlement om de verordening verder aan te scherpen, is altijd mogelijk.